

חולון בתים

הכל תחת קורת יג אחת

יזהרי מדצני
 נגרות נגות ודקורציה
 אספקת חומרים לגות, עצים
 פרופילים, רעפים ופחחות לגות
 נגרות בנין
 משקופים חלונות מכל סוגי העץ
 צדוק 1, א.ת. חדש, אזור
 טל. להזמנות 5569068
 03-5568577

גליון מס' 109

מופץ בחולון, בתים, אזור • יום ו', ט"ז תמוז תשנ"ב, 17.7.92

עסקי אוויר

התבגרותה של קטיה שורצמן בחולון הישנה, על מורשתה ושכניה, הולידו מיוזג בין הרוח לחומר (ורדה הורביץ, עמ' 40)

רווח יוצא: סוף

ילד שלישי מבטיח דירה

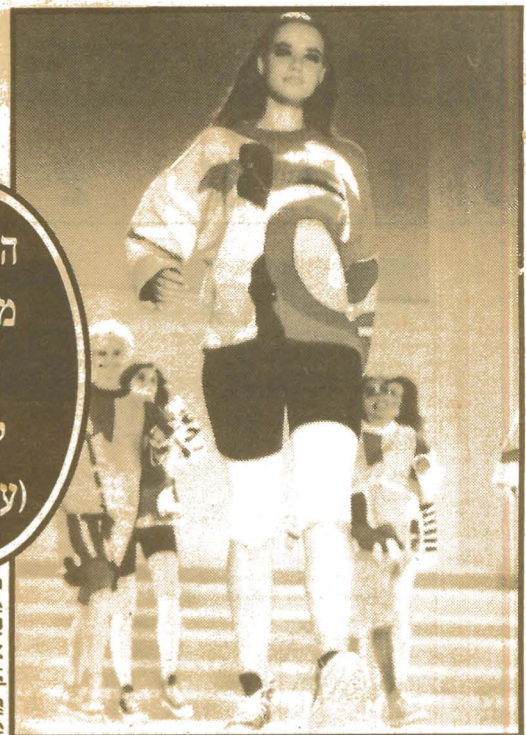
עמ' 11

בס"ד חולון • בתים • אתכם בצערכם על לכתו מהעולם של **הצצה הישן** מי יתן ולא נראה אתכם יותר!!

חוב"תים החוצה

כפאב "צצה" ברמה"ש אין כניסה לתושבי חולון ובתים. שולמית אלוני: זו עבירה על החוק (עמ' 14)

החבר'ה משנקר יצאו לשוק (עמ' 52)

צילום: איתן מורל

אבדהם קאשני יצא מהבוץ

עמ' 13

פתוח במוצ"ש
 הגיעו דגמי 93, לנסר, סופר-לנסר וקולט

מ.א.י. מכוניות בע"מ
 סוקולוב 105 חולון 5037311/2

בייבי פלאש
 המרכז למוצרי תינוקות ובגדי ילדים

מבצע
 10%-20% הנחה
 על מבחר ענק של צעצועים ומשחקים לילדים של יפישר פרינס "טומי" ועוד...

רח' בר-שאול 5, בתים (פסג' רוטשילד)

סייזן
 חברה לאלומיניום בע"מ מפעל ליצור והרכבה לכל עבודות האלומיניום במקום תצוגה מרהיבה

לבעלי מקצוע!
 אלומיניום חתוך + פירזול מבצע מחירים לפתיחה קליל + חותמת + מיפרומאל

סייזן הפס סנדאי לסגור!!!
 הסוללים 9, בתים 5528908, 03-5525717 סניף ראשליצ הרצל 59, 9666444

זרועות שיה

עגלות טלויזיה בעיצוב שנות ה-2000

זרועות נשיאה לסלויזיה ווידאו החל מ-97 ש"ח כולל מע"מ

ניתן להשיג בחנויות המובחרות הספקל: העבודה 46, א.ת. בתים טל: 5612853, 03-5521149

צמיגי זיתוני
 על כל קניית צמיג מזוג "פירלי" או "קורינר" **25% הנחה**

בצלאל 6, (מול נאות יהודית), חולון 800840

17072212

כ

שרואים אותה בערב, נדמה שכנור היא מתחפשת. אחר כך מתברר שהבקרים שלה הם אמת לאמתה, כמו גם הערבים. בבקרים היא האשה השקולה, המושכת, עם רגליים באדמה. מקפידה על מכובדות, מחוייטת למראה, מקפידה על סגנון דיבור קורקטי וענייני, כזה של אשת עסקים שלא נולדה אתמול, ועל ריסטאנס כמובן, כמו זה הדצוי בינה לבין מאזיניה במכללה לביטוח, שם היא מרצה בכירה. עשרים שנה היא בביטוח, ומלבד היותה מרצה במכללה, היא גם יועצת ביטוח לחברות וללקוחות גדולים. חמישה ספרים פרי עטה נבר שא פורסמו כבר, מתוכם שניים הכלולים בתוכנית הלימודים של המכללה, ומי שבקי בעיתונות הכלכלית ועוקב אחר עמודי הכלכלה בעיתונות הארצית, ייתקל לא פעם במאמרים הנושאים את השם קטיה שוורצמן. עמיתיה למקצוע מגיירים אותה כסיפור הצלחה בעולם הפוליטות הישראלי, אלא שאך

במלים את הכיסוי הביטוחי, את הצורך הביטוחי של חברה או לקוח. צריך לאתר את העניין ול- הגדירו במלים. בביטוח, טעות במלה עלולה לע- לות הון. הכל עניין של כחה של המלה.

אין זה אומר להתחיל לחפש את המשורר מאחורי כל סוכן ביטוח, או את הסוכן מאחורי כל משורר, כי לחם חוקם של משוררים, כך מקובל לחשוב, הוא מעיין שופע של כאב ומצור- קה, שעושה את ההבדל בין עוד מחבר שירים ליוצר שירה, למשורר.

הכאב של קטיה כא מתוך ילדות ראשונית ומוקדמת במוסקוה, דרך מעברת לור נטולת חשמל ומים, עד חולון ועד תל-אביב. בחולון היא התגרה. מכאן החלה בעצם לשבור את הזרם וללכת נגדו, או כמו שהיא מגרירה זאת: "אני לא הלכתי נגד הזרם. זה הוא שהלך נגד- די". עוד שכיחה אולי. בחולון גם החלה לגלות את ניצני המהפכות האופיינית לה, למרות שב"שיר שלג" שכתבה, מוזכרת העיר רווקא בהקשר רומנטי מאוד: הייתי בת 14 / כשאלברט שר עם התזמורת / בית רווקא בחולון / Tombew la Neige / ליד הבית נשק אתי / נשיקה צרפתית / ואני הלמתי אל אלביס פרסל /

לבטח משוררת

קטיה שוורצמן. אם הייתי כלב, הייתי מציינת, אבל לא נותנת שישימו לי רצועת חנק"

הוריה של קטיה, אברהם (נפטר לפני כ-12 שנה), וצילה קוליקוב, היו מהגרס ומשפטינית שעלו לישראל מבית-המועצות יחר עם שתי בנותיהן, סופיה וקטיה, בסוף שנות החמישים. הם היו רק אחת מעשרות המשפחות שהתגוררו בדירות שיכון קטנות וצפופות, באותה שכונת הפועלים, שאז כמו היום, לובשת חוות אפורה דכאונת, וממוקמת מערבית לבניין עריית חד- לון, כרחובות לאון בלום וגולומב. את רוב השכונה אכלסו אנשים קשיי, עם לים ממזרח אירופה, נושאי צלקות שהותירה המלחמה, וחזורים בציפיות גרולות לגבי הרור

מעט מהם מכיר את הפן הנוסף של המצליחנית הזו שצמחה בחולון, ומתגוררת היום ברירה תל-אביבית נושקת לים, ושבערב, לאחר שקיעה, היא מתרחקת, מרחק אלפי מילין ממבוסחים ומ- ביטוחים, ופונה כדי מאה שמונים מעלות לצד הרגשי והרוחני שלה. בשעות אלה, היא עוטה על עצמה חולצות שיפון אופנתיות מעל גופיות דלות בר, ולפעי- מים שמלות קטיפה שחורות, ששמות דגש על גוף נשי עם מלאות נכונה, ומדגישות את הבלר- נר הוזהר-עדינוצץ כשיערה ואת עיניה הכחור- לות. יש לה, לקטיה, בת 41, מראה פרובוקטיבי

בימים שיוצא לאור ספר שיריה הראשון, קטיה שוורצמן פותחת וסוגרת את היום מול הים, ומסכמת בהבנה את הסביבה והאווירה בה גדלה, בחולון, שהביאה עד הלום

השני - שלא יכזיב, שילמד טוב, שירכוש מק- צוע משתלם, שיכנה עתיד טוב יותר, שיגשים את החלום ההרוס של הוריו. לפעמים, היה הנטל כבד מדי, וחלק מן המת- בגרים ניסו לפרוק עול על דרך של עזיבת התי- כון הממוסד לטובת האקסטריני, הפסקת לימודי נגינה וכדומה. קטיה היתה אחת מהם. כולם יד- עו שיש לה מנת משכל גבוהה במיוחד ושהיא מחוננת, אבל קראו לה "הילדה הרעה" ושאלו "מה כבר יכול לצאת ממנה, עם התנהגות כזאת?" ואו, בטרם עידן ה"תוכנה לנוער מתבגר במצוקה", דווקא ההורים לילד "קשה" היו זוכים לתמיכה ואפילו למידה של רחמים. לימים, כש הצלחתה המקצועית קיבלה אישורים רשמיים ("אמי גאה בי היום מאוד"), שינו השכנים את הנימה, כן, תמיד ידענו שהיא חכמה במיוחד". כמשך השנים קיבלה החריגות הון, משמעות חינוכית של ילדה יוצאת דופן, אחרת. ילדת פר- חים, שנמשכה לריסקוטקים, לאהבות, לכל מה שהיה בגדר "לא בסדר", ושהעזה להתמרד מול כל הכתבה או מוסכמה, גם במחיר של אהדת הסביבה.

משהו. מהסוג, ששמרנות תכנה צעקנות, וקירמה תגריר רבגוניות דרמטית. בכל מקרה, קשה לה- תעלם ממנה, כשהיא עולה הפעם כמשוררת, על במה אחרת, מול קהל מאזינים השונה מאור מאנשי הביטוח. מעל אותה במה היא מנחה ומארגנת ערבי שירה למשוררים, במסגרת קבו- צת "פואטיקס" (כרגע בהפסקה זמנית), שהקימה לפני שנה, יחד עם המשוררים פסח מיילין ויחי אל שיאון. את פגישותיה מקיימת הקבוצה במר- תף התרבות של ביכורי עיתים, כמועדון הרציף בתל-אביב ומועדון הקבינט ברמת-גן. השירה זה לא תחביב. זה עיסוק. כמעט כל חי. זה אצלי ברם מגיל שלוש. בגיל רבע לשש כבר התחלתי לכתוב שירים. תראי, הייתי ילדה בודדה ונהגתי לנכות לי עולם דמיוני שלי, לח- בר סופים טובים לסיפורים עצובים של אמא שלי ולהמציא חברות דמיוניות". ויש לה הוכחות בכתובים ורקורר לא מבוטל להצלחה. שיריה פורסמו בזמנו בעיתונים ארצי- יים ועשרה שירים פרי עטה ראו אור באנטולוי- גיה לשירה מקורית. באנטולוגיה של שירה עולמית, שפורסמה לאחרונה במוסקוה, נכלל שיר שכתבה בתקופת התיכון, כשהוא מתורגם לרוסית, ובימים אלה ממש, עומר לצאת לאור ספר השירים הראשון שלה "לשבור אוויר". אין מתאים יותר מן השימוש בפועל "לש- בור", כדי לתאר את קו חייה מלא הנפתולים, את הלך רוחה וזוויות מבטה של האשה-ילדה הון. גם כשאני משתאה לנוכח הניגוד לכאורה בין התחום המעשי, המחושב המרמה לעתים, לבין זה של האמת הפנימית, והתמימות, היא ינלפת כמהירות: אין הברל. אין ניגוד. שירה לביטוח... במלים. כביטוח חשוב להגדיר

"אני מאוד אוהבת נופי אנו הושי" היפה". תסתכלי בטבע. למשל, היתרון יותר שריריים. שריר זו רקמה יפה

חדש זק את יכולה לקבל אורז כלה בשלדגיווק!

**הארכת שיער מקצר לארוך,
תוספת נפח לשיער זליל
בשיטה חדשה ויחודית
ע"י המדריכים הראשיים
של השיטה בישראל**

הינך מוזמנת ליעוץ חינם!
משה ממספרת "רמי סטייל"
מעכשיו לשרותכם במספרת "סיון"

סלון סיוון בהנהלת פנינה ורפי
רח' פוקס 17 (הרחוב של הרבנות הראשית), בת-ים טל. 03-594398

פונדק הסטייק

הינכם!
שני סוגי סלטים

- סטייק בקר [250 גרם] + סלט רק 12 ש"ח
- שני שיפודים [250 גרם] + סלט רק 10 ש"ח
- דג + שתי תוספות רק 25 ש"ח
- ועוד מבחר בשרים עשיר לשרותכם

המקום ממוזג!
פתוח כל יום
עד שעה 2.00 לפנות בוקר
כולל שבת!!

רח' דרך בן צבי 34 חל אביב טל' 818048

צנוע, שיש לו ערך והוא לא מורע לזה, לא רר
אה את הקסם שלו".
"אשה נלקחת לאדם / שלא משום / להטוטי
כסימות סמיכה / בין הסדינים / יוזן בלתי
נשכח / אלא לתוך / שתיקת מבט עינו / וגמג
מן הביישני / גילוי כחה / על הזות ליבו /
הוא לא ישער /
קטיה: "יותר מעניין לי עם גברים. הם יותר
קלים. אני אוהבת את העור משהו באוויר
שיש בין גבר לאשה".
ומשמצאה גבר שראתה בו את האכיר אציל
הנשמה", לו היא מצפה, והוא לא יום קשר, מר
צא תסכול הרגע את ררכו אל הנייר, והיא קר
בלת בשיר מתוק על אותו מוכר פרחים: איש
אחר מסיף רכוב פרחים / בעיר העבודה הזאת /
...באתי לקחת אגדת וורדים / והוא אמר
"שלחה ידה יפהי / ולא סלתתי לו / כי לא
יפ /

אלא שיוצר רגיש, לא חי ולא כתוב על כא
ביו בלבר. קטיה היא בריוק הטיפוס שמתחבר
לכאבים של חברה. ירד שאיכר אבא, או חבר
ביסקטואל אותו פגשה באקראי כשהוא פוסע
בצהרי יום, וכתבה את "השיר על טוני היפה".
גם על הזונות כרחוב אלנבי היא מרחמת ובשי
רה קוראת להן "נובות האבה". לקוקסינל ירדנה
ומצוקתה, היא הקרישה גם כן שיר.
"אני מאור אוהבת יופי. ירדנה יפה מצר אחר,
ומצר שני, כשהיתה גבר, היתה קצין בקריה
ועכשיו היא נרקומנית בשפל המרגה. היא
מאור מעריצה את שרונה מרש וקוראת לעצמה
ירדנה מרש. עברתי כרחוב, היא ניגשה וריברה.
אחרי יום כתבתי שיר: ירדנה אוהבת בגדים
יפים / ותבשיטים של קראטיה / ...לו רק ניתנה
לה נקדת אחיזה / אולי היתה מוזה את
עולמה העצוב / מרחוב הירקן פינת אלנבי /
ובינתיים משלמת על חלומותיה / המישים

**"הייתי מאוד בודדה. לא
הסתדרתי עם ההורים,
אז במקום לברוח
לסמים, ואני מכירה
מישהו שברח לשם,
ברחתי לדמיון, לשירה,
לעולם שאפשר להיכנס
ולצאת ממנו כרצונך"**

שקל המנה /
שיריך ניוזנים מהשונה, מהתיג. סוכני בר
פוח הם לא חומר לבתיבה.
זה לא נכון, התרמית הכוחנית והלא ישרה
שיש להם. יש אנשים מרתקים בניסוח. תראי,
ז'בוטינסקי וריונגוף למשל, עסקו בניסוח. ז'בו
טינסקי היה סגן נשיא וגזכר של 'הורה' חברת
הביטוח הראשונה. יש פוליסות היסטוריות מש
נת 1928 כחתימת ידו. יש ביניהם אנשים מעני
יינים יותר ממשוררים, כי חלק גדול מהמשור
רים הם אנשים עם ריפרסיות, צרות, תסכולים,
שנאה כלפי העולם. כמה את יכולה לשמוע את
זה? אני אוהבת אופטימיות. אני כותבת שירים
לא כרי לסגור משהו, אלא כרי שישאר רכי
רים. כאילו ללכת נגר הזמן. לא לתת לרברים
לחלוף. זו האופטימיות. שיר זה כמו ספר שלם.
יש לו כוח ארי. בשירים שלי, זו נקורת אור,
למרות הכאב, יש השקפת עולם אופטימית. והי
נה שוב זה משתלב בניסוח, וככל הרעיון שלו.
למשל, בסרט 'זכרונות מאפריקה', למריל סטריפ
נשרפת החווה בסוף. אם היה לה ביטוח, או לא
היתה נאלצת לעזוב. היתה יכולה להתחיל מה
תחלה, לא?"
למרות הרוגמה הכמעט משכנעת, לא נחת
מת שום עיסקה ביטוח במפגש ביני לבינה. ועל
סף הרלת, אני עור שואלת: לא אמרת לי מה
את בעצם שוכרת, קטיה?"
כלום. בעצם כלום. דק אוויר, היא עונה
כשראשה בעננים, ורגליה תפוסות בהארמה.

ואמנם, המראה הצעיר שלה, הסערה התמידית,
ואהבת הריקור (אני אוהבת לרקור במסיבות
זכריסקוטקים ואפילו למדתי ריקורי נט"), מצ
מצמים פער של עשרים שנה. לשחקי, היא מעני
קה את כל החופש, שהיא עצמה, נאלצה לרכי
ריה, להיאבק עליו. "אני מתייחסת לשחקי כאל
"שם בפני עצמו, עם רצונות משלו. לא כופה
כלום. עכשיו הוא מנגן כלהקת רוק".
קטיה חיה בגפה. בשירה "דווקה" היא כותבת:
אני נשארת רווקה כי אני מעריפה שיביטו כי
בעלים של אחרות משיבטי בעלי בנשים אח
רות", מגברים נשואים שמתחילים איתה היא
נגעלת: כמו גולתי משה מזהרה הבדיחה /
כסדת בבית לא מוכר / שבעלה אמר לי ככ
נות רבה / כי הוא משועמם ומצפה למצוא כי
עניין /- אני רוצה לבכות /
לפני כמה שנים, כמעט היתה קרוב לאונס
אצלה ברירה, והיא גאה לספר איך החוש התי
אטרלי שלה וניסיון קטן בחוג לרמה, הצילו
ותה: "היכרתי בחור אמריקני. הוא בא אלי
יום התנפל עלי. התחלתי לחרחר ולגרגר
עני עומרת לקבל התקפת לב. הבחור נבי
שם כל הלילה כדי לשמור עלי. לא
הוא בר".
הבברים דווקא יפים מאוד והי
תוק. 342
אני חושבת שגברים
בטבע. למשל, היתרון
יים. שרירי זו רקמה
לי, הטווס שלי, זה
7.7.1992 ביישן